DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
27. marts 1990 *

I sag C-229/88,

det nederlandske selskab **Cargill BV,** Amsterdam (Nederlandene),

det nederlandske selskab **Speelman's Oliefabriken BV,** Rotterdam (Nederlandene),

det engelske selskab **Beoco Ltd,** Liverpool (England),

det engelske selskab **Bocm Silcock Ltd,** Hampshire (England),

det engelske selskab **Cargill UK Ltd,** Hull (England),

det engelske selskab **Erith Oil Works Ltd,** Erith (England),

det engelske selskab **Louis Dreyfus & Co. Ltd,** London (England),

det franske selskab **Compagnie Cargill SA,** Saint-Germanin-en-Laye (Frankrig),

det franske selskab **Cedol SA,** Boulogne-Billancourt (Frankrig),

det franske selskab **Comexol SA,** Paris (Frankrig),

* Processprog: engelsk.

det belgiske selskab **NV Cargill,** Antwerpen (Belgien),

det belgiske selskab **NV Vamomills,** Kortrijk (Belgien),

det danske selskab **A/S Carl Rasmussen Korn og Foderstoffer Gamby,** Søndersø (Danmark),

det danske selskab **DS Industries APS,** København (Danmark),

det italienske selskab **Palolio & Palvino SpA,** Napoli (Italien),

det tyske selskab **Adm Ölmühlen GmbH,** Hamburg (Forbundsrepublikken Tyskland),

det tyske selskab **Brökelmann & Co. Ölmühle und Raffinerie KG,** Hamburg (Forbundsrepublikken Tyskland),

det tyske selskab **Deutsche Conti-Handelsgesellschaft mbH,** Hamburg (Forbundsrepublikken Tyskland),

det tyske selskab **Ölmühle Hamburg AG,** Hamburg (Forbundsrepublikken Tyskland),

det tyske selskab **O & L Sels,** Neuss (Forbundsrepublikken Tyskland),

det tyske selskab **C. Thywissen,** Neuss (Forbundsrepublikken Tyskland),

det tyske selskab **Union Deutsche Lebensmittelwerke GmbH,** Hamburg (Forbundsrepublikken Tyskland),

det franske selskab **Huileries de l'Arceau SA,** Lézay (Frankrig),

ved H. J. Bronkhorst, advokat med møderet for Nederlandenes Hoge Raad, og advokat E. H. Pijnacker, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Loesch, 8, rue Zithe,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved D. Grant Lawrence og P. Oliver, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1587/88 af 7. juni 1988 om suspension af forudfastsættelsen af støtten for raps-, rybs- og solsikkefrø (EFT L 141, s. 55),

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden C. N. Kakouris, og dommerne T. Koopmans og M. Díez de Velasco,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 12. december 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 6. februar 1990,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indleveret til Domstolens Justitskontor den 10. august 1988, har Cargill BV og 22 andre selskaber, hvis virksomhed i det væsentlige består i forarbejdning af olieholdige frø (herefter benævnt »sagsøgerne«), anlagt sag i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, med påstand om annullation af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1587/88 af 7. juni 1988 om suspension af forudfastsættelsen af støtten for raps-, rybs- og solsikkefrø (EFT L 141, s. 55).

2 Den 7. juni 1988 indgav sagsøgerne en række ansøgninger til de kompetente myndigheder for at få forudfastsat støtten til forarbejdning af ca. 370 000 tons raps-, rybs- og / eller solsikkefrø.

3 De på daværende tidspunkt gældende støttebeløb var fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1507/88 af 31. maj 1988 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø (EFT L 135, s. 31), som trådte i kraft den 1. juni 1988.

4 Den 7. juni 1988 fandt Kommissionen imidlertid, at de betingelser, som er fastsat i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 1594/83 af 14. juni 1983 (EFT L 163, s. 44) — med senere ændringer ved Rådets forordning (EØF) nr. 935/86 af 25. marts 1986 (EFT L 87, s. 5) — var opfyldt, og den udstedte da førnævnte forordning nr. 1587/88, hvorved forudfastsættelsen af støtten for raps-, rybs- og solsikkefrø blev suspenderet, for så vidt angår de attester, som der var ansøgt om mellem den 7. og den 11. juni 1988.

5 Samme dag udstedte Kommissionen forordning (EØF) nr. 1584/88 (EFT L 141, s. 48), hvorved støtten til olieholdige frø, herunder raps-, rybs- og solsikkefrø, blev fastsat til et lavere beløb end pr. 7. juni 1988.

6 Efter at forordning nr. 1587/88 var blevet vedtaget, modtog sagsøgerne underretning fra de nationale myndigheder om indholdet af denne forordning og om, at

man havde afslået deres ansøgninger af 7. juni 1988 om forudfastsættelse af støttebeløbet.

7 Sagsøgerne har herefter anlagt nærværende sag, hvorunder de har påstået forordning nr. 1587/88 annulleret i det omfang, hvori den finder anvendelse på de ansøgninger, der blev indgivet den 7. juni 1988.

8 Ved dokument, indgivet til Domstolens Justitskontor den 31. august 1988, har sagsøgerne i medfør af EØF-Traktatens artikler 185 og 186 samt procesreglementets artikel 83 indgivet begæring om, at der anordnes foreløbige forholdsregler, herunder at gennemførelsen af forordning nr.1587/88 udsættes. Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. september 1988 bestemtes, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke skulle tages til følge.

9 Kommissionen har fremsat en formalitetsindsigelse ved procesdokument af 28. oktober 1988, som alene vedrører dette procedurespørgsmål, og har i henhold til artikel 91 i Domstolens procesreglement anmodet om, at Domstolen afgør dette spørgsmål, før den behandler hovedsagen.

10 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, gældende retsforskrifter samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

11 Kommissionen har gjort gældende, at sagen bør afvises, da den anfægtede forordning ikke berørte sagsøgerne individuelt i Traktatens artikel 173, stk. 2's forstand. Forordningen blev ikke udstedt på foranledning af sagsøgernes ansøgninger eller den serie af ansøgninger, der blev indgivet, bl. a. af sagsøgerne, og havde ikke nogen som helst mulighed for at bestemme og individualisere disse. Den anfægtede forordning fandt anvendelse på de erhvervsdrivende, som havde påtænkt at ansøge inden for suspensionsperioden, samt på de erhvervsdrivende, der allerede havde ansøgt, men endnu ikke fået udstedt attest. Følgelig er forordningen en almengyldig retsakt.

12 Heroverfor har sagsøgerne gjort gældende, at sagen bør fremmes til realitetsbehandling, da antallet og identiteten af de importører, der havde ansøgt om forud-

fastsættelse, var fastslået og kunne efterprøves på det tidspunkt, da forordning nr. 1587/88 trådte i kraft. Følgelig havde den anfægtede forordning til formål at påvirke retsstillingen for en lukket kreds af erhvervsdrivende, nemlig dem, som havde forpligtet sig over for Fællesskabet ved at ansøge om forudfastsættelse den 7. juni 1988.

13 Vedrørende det anførte bemærkes, at ifølge Traktatens artikel 173, stk. 2, kan fysiske eller juridiske personer alene gives medhold i en påstand om annullation af en forordning, såfremt forordningen i realiteten er en beslutning, der berører de pågældende umiddelbart og individuelt.

14 I den forbindelse skal det om den foreliggende sag først bemærkes, at den anfægtede forordning blev vedtaget i løbet af dagen den 7. juni 1988 og offentliggjort i EF-Tidende dagen efter. Sagsøgerne indgav deres ansøgninger om forudfastsættelse af støtten den 7. juni 1988. Den anfægtede forordning blev altså vedtaget samme dag som datoen for ansøgningernes indgivelse.

15 Videre fremgår det af de henvisninger til andre retsakter, som er nævnt i forordningen, at den er truffet på grundlag af artikel 8 i forordning nr. 1594/83 af 14. juni 1983, som ændret ved førnævnte forordning nr. 935/86 af 25. marts 1986, hvis stk. 2 bestemmer, at suspensionen af forudfastsættelsen kan udvides til at omfatte de allerede indgivne ansøgninger, såfremt visse objektive betingelser er opfyldt, nemlig dels såfremt der foreligger en fejl i størrelsen af den offentliggjorte støtte, dels såfremt visse faktorer kan bevirke en valutarisk fordrejning mellem medlemsstaterne, og disse forhold kan fremkalde en forskelsbehandling af de interesserede parter.

16 Disse betingelser er objektivt bestemt og afgiver ikke grundlag for at individualisere sagsøgerne, da Kommissionen ikke har mulighed for at kende hverken antallet eller identiteten af de erhvervsdrivende, som måtte være berørt af en suspension.

17 Endelig bemærkes, som fastslået af Domstolen i dommen af 21. november 1989, Usines coopératives de déshydratation du Vexin m.fl. mod Kommissionen (sag 244/88, Sml. s. 3811, præmis 12), at en forordning, som indebærer, at forudfastsættelsen af en støtte suspenderes, vedrører såvel de ansøgninger, der er indgivet på det tidspunkt, da suspensionen indtræder, som de ansøgninger, der indgives i suspensionsperioden. På samme måde vedrører den anfægtede forordning i den foreliggende sag alle de ansøgninger om forudfastsættelse, der blev indgivet i suspensionsperioden.

18 Heraf må konkluderes, at den anfægtede forordning finder anvendelse på objektivt beskrevne situationer og har retsvirkninger for en række abstrakt afgrænsede personkredse. Forordningen er derfor almengyldig i Traktatens artikel 189, stk. 2's forstand, og berører ikke sagsøgerne individuelt efter betydningen i Traktatens artikel 173, stk. 2.

19 Følgelig må sagen afvises fra realitetspåkendelse.

Sagens omkostninger

20 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, tilpligtes den part, der taber sagen, at afholde sagens omkostninger. Da sagsøgerne har tabt sagen, bør de tilpligtes at afholde sagens omkostninger in solidum, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger in solidum, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.

Kakouris Koopmans Díez de Velasco

Afsagt i offentligt i retsmøde i Luxembourg den 27. marts 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

C. N. Kakouris
Formand for Fjerde Afdeling